

lerne går iøvrigt i store træk ud på, at foreningernes skattepligtige indkomst opgøres efter de almindelige regler for opgørelse af skattepligtig indkomst; men der gives forinden skattens beregning visse fradrag, nemlig dels 4 pct. af den dividendeberettigede del af omsætningen med medlemmer i vedkommende regnskabsår, dels $\frac{1}{3}$ af den del af den overskydende skattepligtige indkomst, som anvendes til forøgelse af foreningens formue. Skatten beregnes efter en progressiv skala, ved hvilken progressionen bestemmes af forholdet mellem den skattepligtige del af indkomsten og den dividendeberettigede omsætning. — Den erlagte statsskat kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst til skat til stat og kommune (§ 20).

2. Indkomstskatten til kommunen.

De herom gældende regler findes i kommuneskatteloven af 18. februar 1937 § 33. Skattepligt til kommunen påhviler kun brugsforeninger, når de fordeler varer til andre end medlemmer, og disse foreninger beskattes af deres fulde nettoindtægt uden noget skattefrit fradrag. Skatten svares med kommunens almindelige skatteprocent, dog mindst 4 pct. og højst 5 pct. Det bemærkes udtrykkeligt i lovbestemmelsen, at skattepligten ikke påhviler foreninger til indkøb af de råstoffer, medlemmerne benytter til deres bedrifts udøvelse.

B. Produktions- og salgsforeninger

1. Indkomstskatten til staten.

Også for disse foreningers vedkommende har der i henseende til skattepligten været sondret mellem lukkede og åbne foreninger lige siden den første statsskattelov, og denne sondring er — i modsætning til, hvad der gælder for brugsforeningernes vedkommende — bibeholdt i de siden 1940 vedtagne årlige udskrivningslove.

Produktions- og salgsforeninger defineres i de årlige udskrivningslove (§ 15) som sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som — bortset fra medlemskapitalens forrentning — foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne i regnskabsårets løb til foreningen leverede produkter.

Ifølge § 17 er sådanne foreninger kun skattepligtige, såfremt de driver detailsalg fra butik og/eller i kendeligt omfang bearbejder, forædler eller sælger produkter, der leveres af andre end foreningens medlem-

mer. Driver foreningen detailsalg fra butik er den skattepligtig af indtægten herved, opgjort efter de almindelige regler for opgørelsen af skattepligtig indkomst. Modtager den leverancer fra ikke-medlemmer er den skattepligtig af en så stor del af den samlede indkomst, opgjort på den sædvanlige skattemæssige måde, som svarer til det forhold, hvori leverancen fra ikke-medlemmer indgår i foreningens samlede omsætning. Skatten beregnes efter en progressiv skala, ved hvilken progressionen bestemmes af forholdet mellem leverancen fra ikke-medlemmer eller detailsalget fra butik og foreningens samlede omsætning. Foreligger der såvel leverancer fra ikke-medlemmer som detailsalg fra butik, tages der ved fastsættelsen af skatteprocenten kun hensyn til det forhold, som medfører den højeste procent. Der er ikke hjemlet noget skattefrit fradrag for disse foreninger. — Erlagt statsskat kan ikke fradrages ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune (§ 20).

2. Indkomstskat til kommunen.

Skattepligten til kommunen påhviler ifølge loven af 18. februar 1937 § 33 de samme foreninger, som er skattepligtige til staten, og disse beskattes af deres fulde nettoindtægt uden noget fradrag på samme måde som brugsforeninger, der virker udenfor medlemskredsen.

Spørgsmålet om de kooperative foreningers beskatning har i en lang årrække været et af de mest debatterede beskatningsmæssige problemer. Det var drøftet under behandlingen af statsskattelovene af 8. juni 1912 og 10. april 1922, og der har gang på gang fra forskellige side været fremsat krav om ændring af de i statsskatteloven indeholdte regler om emnet. Den stadige uro om spørgsmålet foranledigede i 1934 den daværende finansminister til at nedsætte et udvalg, bestående af repræsentanter for købmandsorganisationerne, andelsbevægelsen og administrationen, til at undersøge spørgsmålet om kooperationens beskatning. Dette udvalg afgav betænkning i 1936, men dets arbejde havde ikke kunnet føre til udarbejdelsen af et forslag, som udvalgets forskellige repræsentanter kunne samles om. Af repræsentanterne for købmandsorganisationerne fremsattes et særligt forslag, der i hovedtræk gik ud på, at alle brugsforeninger og alle produktionsforeninger skulle være skattepligtige af deres samlede overskud, for pro-